ומאומה לא ישא בעמלו שילך בידו ׃ וגם זה רעה חולה כל עמת שבא כן ילך ומה יתרון לו
שיעמל לרוח ׃ גם כל ימיו בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו וקצף ׃ הנה אשר ראיתי אני טוב
אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל עמלו שיעמל תחת השמש מספר ימי חיו
אשר נתן לו האלהים כי הוא חלקו ׃ גם כל האדם אשר נתן לו האלהים עשר ונכסים
והשליטו לאכל ממנו ולשאת את חלקו ולשמח בעמלו זה מתת אלהים היא ׃ כי לא הרבה
יזכר את ימי חייו כי האלהים מענה בשמחת לבו ׃ יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה
היא על האדם ׃ איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים וכבוד ואיננו חסר לנפשו מכל
אשר יתאוה ולא ישליטנו האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה הבל וחלי רע הוא ׃
אם יוליד איש מאה ושנים רבות יחיה ורב שיהיו ימי שניו ונפשו לא תשבע מן הטובה וגם
קבורה לא היתה לו אמרתי טוב ממנו הנפל ׃ כי בהבל בא ובחשך ילך ובחשך שמו יכסה ׃
גם שמש לא ראה ולא ידע נחת לזה מזה ׃ ואלו חיה אלף שנים פעמים וטובה לא ראה הלא
אל מקום אחד הכל הולך ׃ כל עמל האדם לפיהו וגם הנפש לא תמלא ׃ כי מה יותר לחכם מן
הכסיל מה לעני יודע להלך נגד החיים ׃ טוב מראה עינים מהלך נפש גם זה הבל ורעות
רוח ׃ מה שהיה כבר נקרא שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל לדין עם שתקיף ממנו ׃ כי
יש דברים הרבה מרבים הבל מה יותר לאדם ׃ כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי
חיי הבלו ויעשם כצל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו תחת השמש ׃

בחול המועד מתפללין כסדר חול פסח ומוציאי׳ ספר אחד וקורין ארבעה בקרבנות
ביום ראשון קורין ביום השני וביום השלישי · ביום שני קורין ביום השלישי
וביום הרביעי · ביום שלישי קורין ביום הרביעי וביום החמישי · ביום רביעי קורין
ביום החמישי וביום הששי · ביום חמישי שהוא יום ערבה קורין ביום הששי וביום השביעי ·
וזהו סדרן כהן קורא וביום השני ולוי קורא וביום השלישי ושלישי קורא וביום השלישי
ורביעי חוזר וקורא וביום השני וביום השלישי ועל זה הדרך כל הימים · ומתפללין מוסף
וקורין בקרבן ספיקי דיומא ואומ׳ כתר ואין אומרים כבודו והודו · ואם חל שבת באמצע
מוציאין שני ספרי׳ באחד קורין בפרשת כי תשא ראה אתה אומר אלי עד בחלב אמו וכתוב
בפסח ובשני קורין הקרבן ספיקי דיומי ומפטירין ביחזקאל והיה ביום ההוא ביום בא
גוג עד וטהרו את הארץ והטעם כתוב בפסח ׃

הפטרת חול המועד

והיה ביום ההוא ביום בוא גוג על אדמת ישראל נאם אדני יהוה תעלה חמתי באפי ׃
ובקנאתי באש עברתי דברתי אם לא ביום ההוא יהיה רעש גדול על אדמת
ישראל ׃ ורעשו מפני דגי הים ועוף השמים וחית השדה וכל הרמש הרמש על האדמה וכל
האדם אשר על פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל חומה לארץ תפול ׃
וקראתי עליו לכל הרי חרב נאם אדני יהוה חרב איש באחיו תהיה ׃ ונשפטתי אתו בדבר
ובדם וגשם שוטף ואבני אלגביש אש וגפרית אמטיר עליו ועל אגפיו ועל עמים רבים אשר

אתו

אתו ׃ והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יהוה ׃ ואתה בן אדם הנבא
על גוג ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל ׃ ושבבתיך וששאתיך
והעליתיך מירכתי צפון והביאותיך על הרי ישראל ׃ והכיתי קשתך מיד שמאלך וחציך מיד
ימינך אפיל ׃ על הרי ישראל תפול אתה וכל אגפיך ועמים אשר אתך לעיט צפור כל כנף
וחית השדה נתתיך לאכלה ׃ על פני השדה תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה ׃ ושלחתי
אש במגוג ובישבי האיים לבטח וידעו כי אני יהוה ׃ ואת שם קדשי אודיע בתוך עמי ישראל
ולא אחל את שם קדשי עוד וידעו הגוים כי אני יהוה קדוש בישראל ׃ הנה באה ונהיתה
נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי ׃ ויצאו יושבי ערי ישראל ובערו והשיקו בנשק ומגן
וצנה בקשת ובחצים ובמקל יד וברמח ובערו בהם אש שבע שנים ׃ ולא ישאו עצים מן
השדה ולא יחטבו מן היערים כי בנשק יבערו אש ושללו את שלליהם ובזזו את בוזזיהם
נאם אדני יהוה ׃ והיה ביום ההוא אתן לגוג מקום שם קבר בישראל גיא
העברים קדמת הים וחסמת היא את העברים וקברו שם את גוג ואת כל המונה וקראו גיא
המון גוג ׃ וקברום בית ישראל למען טהר את הארץ שבעה חדשים ׃ וקברו כל עם הארץ
והיה להם לשם יום הכבדי נאם אדני יהוה ׃ ואנשי תמיד יבדילו עברים בארץ מקברים את
העברים את הנותרים על פני הארץ לטהרה מקצה שבעה חדשים יחקרו ׃ ועברו העברים
בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון עד קברו אתו המקברים אל גיא המון גוג ׃ וגם
שם עיר המונה וטהרו הארץ ׃

ביום שביעי שהוא הושענא רבה והוא יום ערבה יש נוהגין בלילו לקרוא הפרשיות כולם שלשה פסוקים
בתחלה ושלשה בסוף · ויש נוהגין לקרותם בליל יום טוב אחרון · ויש נוהגין לקום בלילה זו להביט בצלם
באור הלבנה ולראות אם יש להם צל מובטחים שעולה להם שנה וכן כתב הרמב״ן בפסוק סר צלם יתכן
לומר שנודע כי בליל החותם לא יהיה צל לראש האיש אשר ימות בשנה ההיא ולכך אמר כבר סר צלם
וכן זרח עליהם מיתה וי״י אתנו · וכתב רבינו מנחם ריקנטי כבר שמעתי מפי חסידים שראו באדם אחד
שלא היה לו צל ומת באותה שנה וכתב הטעם בליל זה שנו נדונין על המים והמים באים כפי צורך החיים
אמנם כתב שים שעה ואמרו המקובלים שלא ניתן לפ׳ עד כאן ·

בבקר משכימין לבית הכנסת ומסדרין המזמורים של שבת ומתפללין כשאר הימים יוצר ותפלות
ואהיכו וגומרין ההלל וקורין בספר ספיקי דיומי ומורידין אדם חשוב לתפלת מוסף ומתפלל ·
כמו ימי תשובה ואומר זכרנו לחיים ובמקום כתבנו חתמנו מי כמוך כתר יתנו לדור ודור ובכן תן פחדך
ובכן ובכן והאל הקדוש נקדש בצדקה וחותם ברוך אתה י״י האל הקדוש ואומר אתה בחרתנו כו׳ ובהודיאם
זכור רחמיך וחתום לחיים טובים ובספר חיים ונחתמנו בספר חיים כו׳ ומניחין הספר על התיבה באמצע
ואומ׳ הושענות בערבה שמנהג נביאים ואפילו עלה אחד בבד אחד אלא שכתב רבינו האיי גאון שמכוער
הדבר שלא יהיה יותר ואין יוצאי׳ בערבה שבלולב לדעת הרמב״ם ומקיפין שבעה פעמים התיבה כמו שהיו
עושים במקדש ואומ׳ בכל פעם סובבי מזבח כו׳ ואחר כך אומ׳ הושענות קול מבשר כו׳ אבינו מלכנו אמריך
וקדים ואין מברכין עליו דמנהג נביאים הוא מדאמ׳ איבו הוה קאי קמיה דרבי אלעזר אייתי ההוא גברא
ערבה קמיה חביט חביט ולא בריך קסבר מנהג נביאים הוא ונחלקו בפירוש חביט רש״י פירש לשון
נענוע והרמב״ם כתב חובט על קרקע או כלים שנים או שלשה פעמים ·

הודפס מאוצר החכמה